

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUĐOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma komora)

z 22. júna 2022*

„EFRR – Regionálna politika – Operačné programy spadajúce pod cieľ Investovanie do rastu a zamestnanosti v Taliansku – Rozhodnutie, ktorým sa schvaľuje finančný príspevok z EFRR na veľký projekt ‚Národný veľký projekt širokopásmové siete – nepokryté oblasti‘ – Neoprávnenosť výdavkov prijímateľa na DPH – Článok 69 ods. 3 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1303/2013 – Pojem ‚DPH vratná podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH“

Vo veci T-357/19,

Talianska republika, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporujú

Česká republika, v zastúpení: M. Smolek, J. Vlácil a O. Serdula, splnomocnení zástupcovia,

a

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: I. Herranz Elizalde, splnomocnený zástupca,

vedľajší účastníci konania,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: L. Mantl a F. Tomat, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora),

v zložení: predseda komory R. da Silva Passos, sudcovia V. Valančius (spravodajca) a I. Reine,

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: taliančina.

so zreteľom na to, že účastníci konania nepredložili návrh na nariadenie pojednávania v lehote troch týždňov od doručenia oznámenia o skončení písomnej časti konania, a keďže sa na základe článku 106 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu rozhodlo, že o žalobe sa rozhodne bez ústnej časti konania,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojou žalobou založenou na článku 263 ZFEÚ žalobkyňa, Talianska republika, navrhuje zrušiť vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2019) 2652 final z 3. apríla 2019, ktorým sa schvaľuje finančný príspevok na veľký projekt „Národný veľký projekt širokopásmové siete – nepokryté oblasti“, vybraný v rámci operačných programov „POR Abruzzo FESR 2014-2020“, „Basilicata“, „POR Calabria FESR FSE“, „Campania“, „POR Emilia Romagna FESR“, „POR Lazio FESR“, „POR Liguria FESR“, „POR Lombardia FESR“, „POR Marche FESR 2014-2020“, „POR Piemonte FESR“, „POR Puglia FESR-FSE“, „POR Sardegna FESR“, „Sicilia“, „Toscana“, „POR Umbria FESR“, „POR Veneto FESR 2014-2020“ a „Podniky a konkurencieschopnosť“ v Taliansku, v rozsahu, v akom vylučuje náklady vynaložené prijímateľom na daň z pridanej hodnoty (DPH) z financovania z prostriedkov Európskej únie (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Dňa 3. marca 2015 predsedníctvo Rady ministrov Talianskej republiky prijalo dokument nazvaný „Talianska stratégia pre širokopásmové siete“.
- 3 Súčasťou tejto stratégie bol najmä cieľ zabezpečiť na území Talianska pripojenie na internet s rýchlosťou 100 megabitov za sekundu (Mbps) pre 85 % domácností a všetky verejné budovy (vrátane škôl a nemocníc) a pripojenie na internet s rýchlosťou aspoň 30 Mbps pre zvyšok obyvateľstva, najmä v oblastiach, v ktorých dochádzalo k zlyhávaniu trhu a v ktorých siete prístupu na internet novej generácie neexistovali alebo kde súkromní poskytovatelia neplánovali vybudovať také siete v troch nasledujúcich rokoch (ďalej len „nepokryté oblasti“).
- 4 Na účely vybudovania sietí prístupu na internet novej generácie v nepokrytých oblastiach do 31. decembra 2022 Medzirezortný výbor Talianskej republiky pre ekonomické plánovanie rozhodnutím zo 6. augusta 2015 schválil zásadu priamej verejnej intervencie vo výške približne štyroch miliárd eur, pričom 2,2 miliardy eur sa malo financovať z Talianskeho fondu pre rozvoj a súdržnosť a 1,8 miliardy eur sa malo financovať prevažne z Európskeho fondu regionálneho rozvoja (EFRR) a z Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV).
- 5 Model intervencie, ktorý si vybrali talianske orgány, konkrétne počítal s výberom jedného alebo viacerých koncesionárov v postupoch verejného obstarávania jednak na účely vybudovania pasívnej infraštruktúry siete širokopásmového pripojenia na internet – ktorá by zostala vo vlastníctve talianskeho štátu – a jednak na účely zabezpečenia údržby, správy a komerčného využívania tejto siete na obdobie dvadsiatich rokov, ktoré možno predĺžiť.
- 6 Európska komisia v rozhodnutí C(2016) 3931 final z 30. júna 2016 konštatovala, že financovanie sietí prístupu na internet novej generácie v nepokrytých oblastiach z verejných prostriedkov predstavuje štátnu pomoc označenú ako „SA.41647 (2016/N) – Taliansko – Stratégia širokopásmového pripojenia“, a že táto štátna pomoc je zlučiteľná s vnútorným trhom v súlade

s článkom 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, keďže ide o pomoc na rozvoj určitých hospodárskych činností alebo určitých hospodárskych oblastí, ktorá nepriaznivo neovplyvní podmienky obchodu tak, že by to bolo v rozpore so spoločným záujmom.

- 7 V nadväznosti na toto rozhodnutie talianske ministerstvo pre hospodársky rozvoj poverilo spoločnosť Infratel Italia SpA (ďalej len „Infratel“), aby vybrala jedného alebo viacerých koncesionárov na účely vybudovania pasívnej infraštruktúry siete širokopásmového pripojenia na internet a zabezpečenia jej údržby a komerčného využívania.
- 8 V dňoch 20. júna 2017 a 8. novembra 2017, a potom v priebehu apríla 2019, Infratel po skončení troch verejných súťaží uzavrela koncesné zmluvy so spoločnosťou Open Fiber SpA, ktorých predmetom bolo jednak vybudovanie pasívnej infraštruktúry siete širokopásmového pripojenia na internet a jednak zabezpečenie údržby, správy a komerčného využívania tejto siete na obdobie dvadsiatich rokov, ktoré možno predĺžiť.
- 9 Dňa 7. septembra 2017 talianske orgány zaslali Komisii žiadosť o poskytnutie finančného príspevku z EFRR na účely realizácie „Národného veľkého projektu širokopásmové siete – nepokryté oblasti“ (ďalej len „veľký projekt BUL“), ktorý vybral riadiaci orgán v rámci prioritnej osi č. 2 operačných programov „POR Abruzzo FESR 2014-2020“, „Basilicata“, „POR Calabria FESR FSE“, „Campania“, „POR Emilia Romagna FESR“, „POR Lazio FESR“, „POR Liguria FESR“, „POR Lombardia FESR“, „POR Marche FESR 2014-2020“, „POR Piemonte FESR“, „POR Puglia FESR-FSE“, „POR Sardegna FESR“, „Sicilia“, „Toscana“, „POR Umbria FESR“, „POR Veneto FESR 2014-2020“ a „Podniky a konkurencieschopnosť“.
- 10 Z tejto žiadosti a z informácií, ktoré talianske orgány poskytli na podporu tejto žiadosti, vyplývalo, že ministerstvo pre hospodársky rozvoj v nej bolo označené ako prijímateľ príspevku z EFRR, zatiaľ čo za realizáciu veľkého projektu BUL bola zodpovedná Infratel.
- 11 V tejto súvislosti sa talianske orgány domnievali, že DPH z nákladov na vybudovanie siete je oprávnená na účely financovania z EFRR, keďže ju uhradza ministerstvo pre hospodársky rozvoj, pričom ju nemôže získať späť podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH, keďže nie je zdaniteľnou osobou na účely DPH a nemôže si ju odpočítať.
- 12 Napokon bolo spresnené, že výlučným vlastníkom spoločnosti Infratel je Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA, ktorej jediným akcionárom je ministero dell'Economia e delle Finanze (ministerstvo hospodárstva a financií, Taliansko).
- 13 Dňa 30. apríla 2018 Komisia požiadala talianske orgány o poskytnutie doplňujúcich informácií na účely posúdenia oprávnenosti DPH z nákladov na vybudovanie siete vyplývajúcich z realizácie veľkého projektu BUL.
- 14 Talianske orgány poskytli Komisii tieto doplňujúce informácie 2. júla 2018.
- 15 Z nich vyplýva, že v rámci fázy budovania siete širokopásmového pripojenia na internet fakturácia prebiehala takto:
  - koncesionár zaslal spoločnosti Infratel faktúry, v ktorých boli uvedené náklady na realizované práce vrátane DPH,

- Infratel následne zaslala ministerstvu pre hospodársky rozvoj faktúry na tie isté sumy vrátane DPH,
  - ministerstvo pre hospodársky rozvoj na jednej strane zaplatilo sumy uvedené vo faktúrach, ktoré mu zaslala Infratel, bez dane a na druhej strane zaplatilo DPH priamo ministerstvu hospodárstva a financií podľa schémy oddelenej platby DPH upravenej vnútroštátnymi právnymi predpismi v súlade s vykonávacím rozhodnutím Rady (EÚ) 2017/784 z 25. apríla 2017, ktorým sa Talianskej republike povoľuje uplatňovať osobitné opatrenie odchyľujúce sa od článkov 206 a 226 smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty a ktorým sa zrušuje vykonávacie rozhodnutie (EÚ) 2015/1401 (Ú. v. EÚ L 118, 2017, s. 17).
- 16 Okrem toho, pokiaľ ide o fázu prevádzkovania siete širokopásmového pripojenia na internet, bolo stanovené, že koncesionár bude platiť spoločnosti Infratel koncesný poplatok za využívanie uvedenej siete a príslušnú DPH zaplatí priamo ministerstvu hospodárstva a financií podľa tej istej schémy oddelenej platby DPH. Infratel teda mala zasielať faktúry týkajúce sa poplatku priamo koncesionárovi.
  - 17 Napokon v poslednej verzii žiadosti o financovanie, ktorú predložili talianske orgány, boli celkové náklady na veľký projekt BUL odhadované na 3 096 733 706,11 eura, z čoho 364 798 002 eur tvorila DPH. Podľa týchto orgánov DPH predstavovala čiastočne oprávnené náklady na účely finančného príspevku z EFRR, a to vo výške 210 044 165,81 eura.
  - 18 Dňa 26. decembra 2018 Komisia informovala talianske orgány, že výdavky na DPH nie sú oprávnené na účely EFRR a EPFRV, a vyzvala ich, aby odstránili sumu DPH z celkových oprávnených nákladov na veľký projekt BUL.
  - 19 Dňa 6. marca 2019 talianske orgány zaslali Komisii konečnú verziu žiadosti o finančný príspevok z EFRR na veľký projekt BUL. V tejto konečnej verzii boli stále uvedené výdavky na DPH vo výške 210 044 165,81 eura ako oprávnené náklady na túto operáciu.
  - 20 Komisia napadnutým rozhodnutím schválila finančný príspevok z EFRR na veľký projekt BUL v sume 941 022 670 eur na základe článku 102 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde, Európskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde a Európskom námornom a rybárskom fonde, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 320).
  - 21 V tomto rozhodnutí Komisia konštatovala, že DPH, ktorú ministerstvo pre hospodársky rozvoj zaplatilo v súvislosti s realizáciou veľkého projektu BUL, nepredstavuje pre prijímateľa ekonomickú záťaž, a že ju nemožno považovať za nevratnú podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH v zmysle článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013.
  - 22 Na podporu tohto záveru Komisia uviedla v napadnutom rozhodnutí tri rôzne dôvody.

- 23 Po prvé Komisia konštatovala, že platbu DPH medzi dvoma ministerstvami, v prejednávanej príhode medzi ministerstvom pre hospodársky rozvoj a ministerstvom hospodárstva a financií, nemožno považovať za náklady pre ústrednú správu talianskeho štátu, ktorej súčasťou je ministerstvo pre hospodársky rozvoj.
- 24 Po druhé Komisia vzhľadom na to, že Infratel mala postavenie internej spoločnosti (*in house*), uviedla, že DPH nie je splatná z interných transakcií, a preto DPH nemá byť zahrnutá do faktúr, ktoré Infratel zaslala ministerstvu pre hospodársky rozvoj. Okrem toho podľa napadnutého rozhodnutia si Infratel mohla odpočítať DPH z prác súvisiacich s vybudovaním siete z dôvodu, že mala postavenie zdaniteľnej osoby.
- 25 Po tretie Komisia uviedla, že veľký projekt BUL vytvára príjmy vďaka koncesným poplatkom, ktoré platí koncesionár spoločnosti Infratel za využívanie siete širokopásmového pripojenia na internet. Keďže tieto poplatky podliehali DPH, Komisia z toho vyvodila, že táto DPH, ktorá bola vrátená na výstupe, neutralizovala DPH splatnú na vstupe za práce súvisiace s vybudovaním uvedenej siete, a preto je DPH teoreticky vratná bez ohľadu na inštitucionálnu štruktúru veľkého projektu BUL a oddelenie prijímateľa od spoločnosti Infratel.
- 26 V tejto súvislosti Komisia poukázala na to, že slovné spojenie „nevratná podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH“, uvedené v článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013, sa má chápať tak, že vylučuje oprávnenosť DPH vo všetkých situáciách, v ktorých si prijímateľ môže odpočítať DPH, môže dosiahnuť vrátenie DPH alebo ju môže akýmkoľvek spôsobom získať späť.
- 27 Komisia sa teda domnievala, že výdavky na DPH v súvislosti s veľkým projektom BUL nie sú oprávnené na účely finančného príspevku z EFRR.

Návrhy účastníkov konania

- 28 Talianska republika podala návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 14. júna 2019 žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie. Navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom vylučuje z príspevku z EFRR náklady vynaložené prijímateľom na DPH,
  - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 29 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako nedôvodnú,
  - uložil Talianskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.
- 30 Česká republika a Španielske kráľovstvo navrhujú, aby Všeobecný súd:
- vyhovel žalobe Talianskej republiky,
  - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 31 Talianska republika uvádza na podporu svojej žaloby v podstate tri žalobné dôvody, ktoré sú založené po prvé na porušení článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013, po druhé na porušení článkov 9, 11, 13, 28, 206 a 250 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1; ďalej len „smernica o DPH“), ako aj článku 4 ods. 2 ZEÚ a po tretie na porušení článku 61 ods. 8 písm. c) nariadenia č. 1303/2013.
- 32 Všeobecný súd považuje v prejednávacom prípade za vhodné preskúmať v prvom rade žalobný dôvod založený na porušení článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013.
- 33 V rámci tohto žalobného dôvodu Talianska republika, ktorú podporujú Česká republika a Španielske kráľovstvo, tvrdí, že – na rozdiel od článku 3 nariadenia Rady (ES) č. 1084/2006 z 11. júla 2006, ktorým sa zriaďuje Kohézny fond a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1164/94 (Ú. v. EÚ L 210, 2006, s. 79), a na rozdiel od článku 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 z 5. júla 2006 o Európskom fonde regionálneho rozvoja, a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1783/1999 (Ú. v. EÚ L 210, 2006, s. 1) – článok 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013 obsahuje striktný odkaz na vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa DPH, čo znamená, že v súčasnosti možno z oprávnených nákladov vylúčiť len výdavky na DPH, ktorú možno odpočítať v zmysle špecificky daňových právnych predpisov. Naproti tomu iné formy vrátenia, ktoré nemajú špecificky daňový charakter a nie sú založené na vnútroštátnych právnych predpisoch o DPH, nemôžu viesť k vylúčeniu DPH z nákladov oprávnených na finančný príspevok z EFRR.
- 34 Talianska republika tak v podstate zdôrazňuje, že ministerstvo pre hospodársky rozvoj, ktoré má postavenie prijímateľa finančného príspevku z EFRR, nemá právo na odpočítanie DPH, ktorú musí zaplatiť z operácií súvisiacich s vybudovaním pasívnej infraštruktúry siete širokopásmového pripojenia na internet, takže Komisia nemohla v súlade s právom vylúčiť túto DPH z oprávnených nákladov, keďže nie je vratná podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH.
- 35 Komisia tvrdí, že tento žalobný dôvod nie je opodstatnený, a to na základe troch dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí a spomenutých v bodoch 22 až 26 vyššie.
- 36 V prvom rade zdôrazňuje, že možnosť dosiahnuť vrátenie DPH, ktorá je uvedená v článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013, odkazuje na oveľa širší pojem, než je pojem možnosť odpočítať DPH, a že hoci ministerstvo pre hospodársky rozvoj v skutočnosti nemá postavenie zdaniteľnej osoby na účely DPH v zmysle článku 13 ods. 1 smernice o DPH, faktom zostáva, že toto ministerstvo mohlo dosiahnuť vrátenie DPH v zmysle článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013.
- 37 Podľa Komisie sa teda článok 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013 má vykladať v spojení s ustanoveniami článku 65 toho istého nariadenia, ktorý sa týka oprávnenosti výdavkov, z ktorých vyplýva, že na príspevok zo štrukturálnych fondov sú oprávnené len výdavky, ktoré predstavujú skutočnú a konečnú záťaž pre prijímateľa.
- 38 V tejto súvislosti existujú dva prípady, v ktorých DPH nepredstavuje skutočnú a konečnú záťaž pre prijímateľa, a to jednak vtedy, keď si prijímateľ môže odpočítať DPH v súlade s ustanoveniami hlavy X smernice o DPH, a jednak vtedy, keď si prijímateľ síce nemôže odpočítať DPH, no vynaložené výdavky možno získať späť iným spôsobom, a to buď prostredníctvom

kompenzačného mechanizmu upraveného inými právnymi predpismi, než sú právne predpisy týkajúce sa DPH, alebo v prípade, ak sa zaplatená DPH z prác súvisiacich s vybudovaním spolufinancovanej infraštruktúry vráti prostredníctvom príjmov dosiahnutých pri prevádzkovaní tejto infraštruktúry, ako je to v prejednávacom prípade.

- 39 Komisia najmä zdôrazňuje, že fázu budovania a fázu využívania infraštruktúry nemožno z technického, organizačného a inštitucionálneho hľadiska oddeliť a že v prejednávacom prípade sa DPH zaplatená na vstupe z prác súvisiacich s vybudovaním infraštruktúry skutočne vráti, keďže je neutralizovaná prostredníctvom DPH vybratej na výstupe z koncesných poplatkov za využívanie infraštruktúry.
- 40 Komisia sa domnieva, že iný výklad by bol v rozpore s účelom článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013, keďže by umožnil prijímateľovi, aby mu bola dvakrát vrátená DPH, ktorú si nemôže odpočítať podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH, a to po prvý raz vďaka vnútroštátnemu kompenzačnému mechanizmu alebo vďaka DPH uplatnenej na príjmy a po druhý raz vďaka príspevku zo štrukturálnych fondov.

O výklade článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013

- 41 V súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora je pri výklade ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou, najmä vývoj tejto právnej úpravy (pozri rozsudok z 11. júla 2018, E LATS, C-154/17, EU:C:2018:560, bod 18 a citovanú judikatúru).
- 42 Na úvod je potrebné pripomenúť, že nariadenie č. 1303/2013 – najmä na základe článkov 174 až 176 ZFEÚ – stanovuje s účinnosťou k 1. januáru 2014 spoločné pravidlá platné pre „európske štrukturálne a investičné fondy“ (ďalej len „EŠIF“), ku ktorým patrí EFRR, ako aj všeobecné ustanovenia o EFRR.
- 43 Z článku 100 nariadenia č. 1303/2013 konkrétne vyplýva, že z EFRR sa môže podporiť veľký projekt, ktorý je vymedzený ako operácia zahŕňajúca série prác, činností alebo služieb určené svojím charakterom na uskutočnenie nedeliteľnej úlohy presnej ekonomickej alebo technickej povahy, ktorá má presne určené ciele a v súvislosti s ktorou celkové oprávnené náklady presahujú 50 000 000 eur, za predpokladu, že tento veľký projekt je súčasťou jedného alebo viacerých operačných programov, ktoré boli predložené v rámci cieľa Investovanie do rastu a zamestnanosti a ktoré boli schválené Komisiou.
- 44 V tomto kontexte článok 102 nariadenia č. 1303/2013 ukladá Komisii, aby – s cieľom zistiť, či je požadovaný finančný príspevok na veľký projekt vybraný riadiacim orgánom odôvodnený – posúdila tento veľký projekt na základe určitých informácií vymenovaných v článku 101 toho istého nariadenia, najmä celkových nákladov a celkových oprávnených nákladov na tento projekt.
- 45 Pokiaľ ide o článok 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013, je súčasťou kapitoly III hlavy VII druhej časti uvedeného nariadenia, v ktorej sú vymedzené osobitné podmienky oprávnenosti, vzhľadom na ktoré sa musia posúdiť výdavky súvisiace s operáciou, aby sa na ne mohol poskytnúť príspevok z EFRR. Okrem podmienok oprávnenosti stanovených na základe vnútroštátnych predpisov podľa článku 65 ods. 1 tohto nariadenia teda jeho článok 69 obsahuje osobitné pravidlá

oprávnenosti pre granty a návratnú pomoc. Odsek 3 písm. c) tohto článku konkrétne vylučuje DPH z nákladov oprávnených na také príspevky z EŠIF s výnimkou prípadov, keď je nevratná podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH.

- 46 V prvom rade článok 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013 stanovuje, že ak má príspevok z EŠIF – tak ako v prejednávanom prípade – povahu grantu, DPH z dodania tovaru alebo poskytovania služieb, na ktoré bol poskytnutý grant, je vylúčená z nákladov oprávnených na tento príspevok s výnimkou prípadov, keď je táto DPH nevratná podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH.
- 47 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že také pravidlo je v úplnom súlade s požiadavkou riadneho finančného hospodárenia zakotvenou v článku 317 ZFEÚ, na ktorej je založené vykonávanie štrukturálnych fondov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. januára 2018, Taliansko/Komisia, T-91/16, neuvverejnený, EU:T:2018:30, bod 50). Zahrnutie DPH do nákladov oprávnených na príspevok z EŠIF, akým je grant, by totiž viedlo k bezdôvodnému obohateniu prijímateľa tohto príspevku, ak by prijímateľ po zaplatení DPH z dodania tovaru alebo poskytovania služieb, na ktoré bol poskytnutý grant, mohol získať túto DPH späť na základe vnútroštátnych právnych predpisov.
- 48 Nič to nemení na tom, že článok 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013 má tiež za následok zahrnutie výdavkov na DPH z operácie, na ktorú bol poskytnutý grant, do nákladov oprávnených na grant z EŠIF, ak je táto DPH nevratná podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH.
- 49 Vylúčenie DPH z nákladov oprávnených na grant z EŠIF, ak je táto daň nevratná, by totiž malo za následok zvýšenie finančnej účasti prijímateľa prostriedkov z EŠIF, a preto by mohlo brániť uskutočneniu operácií, ktoré sa majú z týchto fondov financovať.
- 50 Z článkov 174 až 176 ZFEÚ vo vzájomnej súvislosti pritom vyplýva, že cieľom štrukturálnych fondov a iných finančných nástrojov Únie prispievajúcich k hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti je najmä znížiť rozdiely medzi úrovňami rozvoja v jednotlivých regiónoch a zaostalosti v najviac znevýhodnených regiónoch. Tento cieľ je okrem iného uvedený v odôvodnení 1 nariadenia č. 1303/2013 a členské štáty ho musia zohľadniť pri realizácii investícií spolufinancovaných prostredníctvom týchto fondov a nástrojov (pozri analogicky rozsudok z 19. decembra 2012, GAMP, C-579/11, EU:C:2012:833, bod 30 a citovanú judikatúru).
- 51 Článok 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013 teda tým, že stanovuje, že DPH nepredstavuje náklady oprávnené na príspevok z EŠIF, ktorý má konkrétne charakter grantu, s výnimkou prípadov, keď je táto DPH nevratná podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH, zaručuje riadne fungovanie mechanizmov hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti zavedených týmto nariadením.
- 52 V druhom rade zo znenia článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013 vyplýva, že možnosť vrátiť DPH, ktorá bráni jej zahrnutiu do celkových nákladov oprávnených na grant z EŠIF, musí byť stanovená v právnych predpisoch dotknutého členského štátu týkajúcich sa DPH.
- 53 V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že znenie tohto ustanovenia sa odlišuje od znenia predchádzajúcich pravidiel stanovených, pokiaľ ide o príspevky z EFRR, v pravidle č. 7 bode 1 prílohy nariadenia Komisie (ES) č. 448/2004 z 10. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1685/2000, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES)

č. 1260/1999 s ohľadom na uplatniteľnosť výdavkov pre činnosti spolufinancované štrukturálnymi fondmi a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1145/2003 (Ú. v. EÚ L 72, 2004, s. 66; Mim. vyd. 14/002, s. 3), a potom v článku 7 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1080/2006.

- 54 Tieto ustanovenia, ktoré boli v čase prijatia napadnutého rozhodnutia zrušené, totiž stanovovali, že DPH nepredstavuje výdavok oprávnený na príspevok z EFRR, ak bol tento výdavok – pokiaľ ide o pravidlo č. 7 bod 1 prílohy nariadenia č. 448/2004 – „akýmkoľvek spôsobom návratn[ý]“ a – pokiaľ ide o článok 7 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1080/2006 – „vratn[ý]“.
- 55 Zo znenia článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013 naopak jednoznačne vyplýva, že možnosť vrátiť DPH sa v súčasnosti môže posudzovať len z hľadiska vnútroštátnych predpisov týkajúcich sa DPH.
- 56 Je pravda, že Komisia v návrhu nariadenia, na základe ktorého bolo prijaté nariadenie č. 1303/2013 [SEK(2011) 1141 v konečnom znení a SEK(2011) 1142 v konečnom znení], navrhla obmedziť oprávnenosť DPH na prípad, keď DPH jednak nebola vratná podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH a jednak bola zaplatená iným prijímateľom, než je osoba, ktorá nie je zdaniteľnou osobou v zmysle smernice o DPH, pod podmienkou, že táto DPH nebola zaplatená v rámci dodania infraštruktúry.
- 57 Po prvé však Výbor regiónov vo svojom stanovisku k uvedenému návrhu (Ú. v. EÚ C 225, 2012, s. 58) uviedol, že ak by sa v rámci všetkých projektov realizovaných inštitúciami verejného sektora považovali sumy DPH, ktoré nie sú vratné, za neoprávnené výdavky, ako to navrhla Komisia, výrazne by to zvýšilo mieru spoluúčasti jednotlivých štátov a ohrozilo schopnosť miest a regiónov realizovať projekty.
- 58 Po druhé znenie článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013 je výsledkom pozmeňujúceho návrhu Európskeho parlamentu č. 255 k návrhu nariadenia spomenutému v bode 56 vyššie. Tento pozmeňujúci návrh bol podľa Výboru Parlamentu pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka odôvodnený potrebou „ešte viac nezaťažiť rozpočty verejných subjektov, ktorým z dôvodu nezahrnutia DPH hrozí, že dôjde k obmedzeniu uskutočňovania ich operácií a v konečnom dôsledku samotnej účinnosti politík, ktoré sa usilujú podporovať“.
- 59 Je pravda, že Výbor Parlamentu pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka uviedol, že tento pozmeňujúci návrh nadväzuje na predchádzajúce programové obdobia. Na rozdiel od toho, čo tvrdila Komisia, však táto nadväznosť mala reagovať na návrh Komisie, aby sa úplne vylúčilo financovanie DPH zaplatenej verejnoprávnymi subjektmi, ako to vyplýva zo stanoviska Výboru pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka, z ktorého pochádza výňatok citovaný v bode 58 vyššie. Nešlo teda o zachovanie predchádzajúcej právnej úpravy, podľa ktorej sa na DPH vratnú akýmkoľvek spôsobom nemal poskytnúť nijaký príspevok z EŠIF.
- 60 Znenie, ako aj história vzniku článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013 preto vyjadrujú zámer normotvorcu Únie obmedziť dosah ustanovenia o neoprávnenosti DPH, ktoré sa predtým nachádzalo v článku 7 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1080/2006.
- 61 Článok 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013 teda v súčasnosti obmedzuje neoprávnenosť DPH na príspevky z EFRR, ktoré majú najmä charakter grantu, len na prípad, keď je táto daň vratná podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH, a nie – ako to tvrdí Komisia – na prípad, keď je vratná akýmkoľvek spôsobom.

- 62 V treťom rade je potrebné konštatovať, že existuje terminologický rozdiel medzi výrazom „vratná DPH“, ktorý je spomenutý v článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013, a výrazom „odpočítateľná DPH“, ktorý sa nachádza najmä v článkoch 167, 168a, 188, 226, 295 a 310 smernice o DPH.
- 63 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Talianska republika, teda možnosť prijímateľa finančného príspevku EŠIF získať späť DPH nezodpovedá striktne právu na odpočítanie, ktoré má zdaniteľná osoba v rámci smernice o DPH (pozri analogicky rozsudky z 20. septembra 2012, Maďarsko/Komisia, T-89/10, neuvyverejnený, EU:T:2012:451, bod 47, a z 20. septembra 2012, Maďarsko/Komisia, T-407/10, neuvyverejnený, EU:T:2012:453, bod 46).
- 64 Z článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013 však vyplýva, že právo na odpočítanie DPH je spôsobom vrátenia, ktorý bráni začleneniu DPH do nákladov oprávnených na príspevok z EŠIF, čo navyše žiadny z účastníkov konania nespochybňuje.
- 65 Podľa ustálenej judikatúry sa totiž právo na odpočítanie, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou mechanizmu DPH, uplatňuje bezprostredne na všetky dane zafažujúce plnenia uskutočnené na vstupe a má za cieľ celkovo zmierniť záťaž, ktorú pre zdaniteľnú osobu predstavuje DPH splatná alebo zaplatená pri výkone všetkých jej hospodárskych činností. Spoločný systém DPH zabezpečuje úplnú daňovú neutralitu všetkých hospodárskych činností bez ohľadu na ich účel alebo výsledky pod podmienkou, že samy osebe v zásade podliehajú DPH. Ak zdaniteľná osoba, ktorá koná ako taká osoba v čase nadobudnutia tovaru alebo služby, použije tento tovar alebo službu na účely svojich zdaniteľných plnení, má právo na odpočítanie DPH splatnej alebo zaplatenej za uvedený tovar alebo službu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. septembra 2017, Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments, C-132/16, EU:C:2017:683, body 25 až 27 a citovanú judikatúru).
- 66 V kontexte nariadenia č. 1303/2013 teda právo na odpočítanie DPH zaručené smernicou o DPH umožňuje prijímateľovi grantu z EŠIF, ak má tento prijímateľ postavenie zdaniteľnej osoby v zmysle tejto smernice, získať späť DPH, ktorú predtým zaplatil pri dodaní tovaru alebo poskytovaní služieb, na ktoré bol poskytnutý grant.
- 67 Aj keď teda slovné spojenie „DPH vratná podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH“ nevyhnutne zahŕňa odpočítateľnú DPH, nemožno ho obmedziť len na tento prípad, keďže iné možnosti vrátenia, ktoré stanovujú vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa DPH, tiež môžu brániť zohľadneniu DPH v rámci príspevku z EŠIF.
- 68 V štvrtom a poslednom rade je pravda, že v článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013 – tak ako v článku 7 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1080/2006 a v článku 3 písm. e) nariadenia č. 1084/2006, z ktorých toto ustanovenie okrem iného vychádza – nie je označený subjekt alebo osoba, z pohľadu ktorých sa má posudzovať, či je DPH vratná.
- 69 Z článku 65 ods. 2 nariadenia č. 1303/2013 však vyplýva, že výdavok je oprávnený na príspevok z EŠIF, ak vznikol prijímateľovi takého príspevku a bol zaplatený počas relevantného obdobia. Za oprávnené náklady na dotknutý projekt preto možno považovať len výdavky, ktoré vznikli tomuto prijímateľovi a ktoré tento prijímateľ zaplatil. Pojem „prijímateľ“ je vymedzený v článku 2 bode 10 tohto nariadenia ako verejný alebo súkromný subjekt, ktorý je zodpovedný buď za začatie, alebo za začatie a vykonávanie operácií.

- 70 Ako Všeobecný súd už rozhodol v súvislosti s nariadením Rady (ES) č. 1083/2006 z 11. júla 2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1260/1999 (Ú. v. EÚ L 210, 2006, s. 25), a nariadením č. 1084/2006 (rozsudok z 20. septembra 2012, Maďarsko/Komisia, T-89/10, neuvverejnený, EU:T:2012:451, bod 51), je teda potrebné konštatovať, že v kontexte nariadenia č. 1303/2013 sa na účely oprávnenosti DPH odkazuje na prijímateľa podpory z EŠIF.
- 71 Navyše je tiež potrebné poukázať na to, že v rámci prípravných prác, ktoré viedli k prijatiu nariadenia č. 1080/2006, Rada prijala 12. júna 2006 spoločnú pozíciu k návrhu nariadenia Komisie o EFRR, podľa ktorej sa má nevratná DPH, „ktorú skutočne a s konečnou platnosťou znáša prijímateľ“, považovať za oprávnený výdavok na účely výpočtu príspevku z fondov. Komisia v oznámení zaslanom 13. júna 2006 Európskemu parlamentu uviedla, že podporuje túto spoločnú pozíciu.
- 72 Práve v tomto kontexte normotvorca Únie prijal článok 7 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1080/2006, ktorý stanovoval, že vratná DPH nie je výdavkom oprávneným na príspevok z EFRR.
- 73 Z prípravných prác, ktoré viedli k prijatiu nariadenia č. 1303/2013, pritom vôbec nevyplýva, že určenie subjektu alebo osoby, z pohľadu ktorých sa má posudzovať, či je DPH vratná, teda prijímateľa príspevku z EŠIF, by bolo zmenené v porovnaní s určením, ktoré normotvorca stanovil okrem iného pri prijímaní článku 7 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1080/2006.
- 74 Ak teda DPH splatnú z dôvodu uskutočňovania operácie, na ktorú bol poskytnutý grant z EŠIF, skutočne a s konečnou platnosťou znáša prijímateľ tohto grantu a tento prijímateľ môže získať túto DPH späť podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH, táto DPH sa nemôže zahrnúť do nákladov oprávnených na tento grant.
- 75 Tri dôvody, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie a ktoré podľa Talianskej republiky spočívajú na porušení článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013, treba posúdiť vzhľadom na všetky tieto úvahy.

O prvom dôvode založenom na tom, že ministerstvo pre hospodársky rozvoj patrí k ústrednej správe talianskeho štátu

- 76 Na úvod je potrebné poukázať na to, že podľa odôvodnenia 25 napadnutého rozhodnutia má ministerstvo pre hospodársky rozvoj postavenie prijímateľa finančného príspevku z EFRR v zmysle definície stanovenej v článku 2 bode 10 nariadenia č. 1303/2013.
- 77 Okrem toho v článku 2 bode 9 toho istého nariadenia je pojem „operácia“ vymedzený ako „projekt, zmluva, opatrenie alebo súbor projektov, ktoré boli vybrané riadiacimi orgánmi príslušných programov alebo na ich zodpovednosť a ktoré prispievajú k napĺňaniu cieľov priority alebo priorít“.
- 78 Účastníci konania navyše nespochybňujú, že vybudovanie takej infraštruktúry, akou je sieť širokopásmového pripojenia na internet, spoločnosťou Open Fiber za odplatu predstavovalo dodanie tovaru za protihodnotu na území členského štátu zdaniteľnou osobou na účely DPH, ktorá koná ako taká, ktoré podlieha DPH na základe článku 2 ods. 1 písm. a) smernice o DPH, a že DPH z nákladov na vybudovanie uvedenej siete musel zaplatiť prijímateľ príspevku z EFRR, teda ministerstvo pre hospodársky rozvoj.

- 79 Pokiaľ ide o dôvod uvedený v odôvodnení 30 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého DPH zaplatenú ministerstvom pre hospodársky rozvoj ministerstvu hospodárstva a financií nemožno považovať za náklady vynaložené ústrednou správou talianskeho štátu, Komisia vysvetľuje, že vzala do úvahy skutočnosť, že ministerstvo pre hospodársky rozvoj je financované zo štátneho rozpočtu, ktorý je tvorený okrem iného zdrojmi pochádzajúcimi z výberu DPH.
- 80 Po prvé však z listín založených v spise vôbec nevyplýva, že výdavky na DPH vynaložené ministerstvom pre hospodársky rozvoj z dôvodu realizácie veľkého projektu BUL by ministerstvo hospodárstva a financií kompenzovalo prostredníctvom rozpočtu, takže taký spôsob vrátenia DPH prijímateľovi príspevku z EFRR nie je preukázaný.
- 81 Po druhé aj za predpokladu, že by taká rozpočtová kompenzácia existovala, Komisia nepreukázala, že ide o vrátenie podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH.
- 82 Ako pritom vyplýva zo znenia článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013 a ako je uvedené v bodoch 52 až 61 vyššie, neoprávnenosť DPH na účely príspevkov z EFRR je obmedzená len na prípad, keď prijímateľ, ktorý zaplatí túto daň, ju môže získať späť podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH, a nie – ako to tvrdí Komisia – na prípad, keď je DPH vratná akýmkoľvek spôsobom.
- 83 Okrem toho dôvod uvedený v odôvodnení 30 napadnutého rozhodnutia nemožno akceptovať, keďže by mal za následok systematické vylúčenie DPH z nákladov oprávnených na príspevky z EFRR, ak je prijímateľom ústredná správa členského štátu, akou je ministerstvo, ako to je v prejednávacom prípade.
- 84 Taký výklad pritom nielenže vôbec nevyplýva zo znenia článku 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013, ale by tiež spôsobil rozdielne zaobchádzanie s verejnými subjektmi, ktoré môžu získať prostriedky z EŠIF, v rozpore s článkom 2 bodom 10 toho istého nariadenia, podľa ktorého pod definíciu pojmu prijímateľ spadajú verejné subjekty bez ohľadu na to, či sú súčasťou ústrednej správy členského štátu alebo majú samostatnú právnu subjektivitu a sú nezávislé od štátu, ku ktorému patria.
- 85 Komisia teda tým, že vychádzala z dôvodu uvedeného v odôvodnení 30 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého zaplatenie DPH ministerstvom pre hospodársky rozvoj ministerstvu hospodárstva a financií nemožno považovať za náklady vynaložené ústrednou správou talianskeho štátu, porušila článok 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013.

O druhom dôvode, ktorý je založený v podstate na tom, že bremeno DPH nenieslo ministerstvo pre hospodársky rozvoj

- 86 V odôvodnení 31 napadnutého rozhodnutia Komisia v podstate konštatovala, že výdavky na DPH v súvislosti s vybudovaním siete širokopásmového pripojenia na internet mala hradiť Infratel, ktorá koná ako interná spoločnosť ministerstva pre hospodársky rozvoj, a nie toto ministerstvo. Komisia uviedla, že podľa smernice o DPH povinnosť zaplatiť daň nevzniká v rámci „internej transakcie“, takže do faktúr, ktoré Infratel zaslala tomuto ministerstvu, nemala byť zahrnutá DPH. Okrem toho uviedla, že vzhľadom na to, že Infratel mala postavenie zdaniteľnej osoby na účely DPH, mohla si odpočítať predmetnú DPH.

- 87 Na úvod je potrebné poukázať na to, že talianske orgány vo svojej žiadosti o poskytnutie finančného príspevku z EFRR uviedli, že celé financovanie veľkého projektu BUL, teda nielen kapitálové výdavky, ktoré zahŕňajú náklady na obstaranie aktív, ako je infraštruktúra, ale aj prevádzkové náklady, sa bude riadiť prostredníctvom spoločnosti Infratel, pričom neuviedli, že táto spoločnosť nebude platiť DPH.
- 88 V tej istej žiadosti však bolo uvedené, že ministerstvo pre hospodársky rozvoj bude znášať prevádzkové náklady, ktoré obvykle zahŕňajú dane, v súlade s programovou dohodou uzavretou 20. októbra 2015 medzi týmto ministerstvom, Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa a spoločnosťou Infratel.
- 89 Talianske orgány navyše výslovne uviedli, že zahrnuli DPH do oprávnených nákladov, keďže túto daň zaplatí prijímateľ, teda ministerstvo pre hospodársky rozvoj.
- 90 Ako totiž vyplýva z bodu 15 vyššie a z odpovedí Talianskej republiky na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, koncesionár – Open Fiber – mal v priebehu prác súvisiacich s vybudovaním siete širokopásmového pripojenia na internet zaslať faktúry zodpovedajúce nákladom na tieto práce vrátane DPH spoločnosti Infratel, ktorá mala zaplatiť len sumu uvedenú v týchto faktúrach bez DPH.
- 91 Ministerstvo pre hospodársky rozvoj zasa malo uhradiť časť sumy uvedenej v týchto faktúrach zodpovedajúcu DPH priamo ministerstvu hospodárstva a financií, a to podľa osobitnej schémy oddelenej platby DPH spomenutej v bode 15 vyššie, na základe ktorej DPH z dodania tovaru a poskytovania služieb určeného pre orgány verejnej správy mali priamo zaplatiť uvedené orgány na oddelený a zablokovaný bankový účet daňovej správy.
- 92 Za týchto podmienok treba konštatovať, že podľa inštitucionálnej štruktúry, ktorú použili talianske orgány pri realizácii veľkého projektu BUL, ktorú Komisia nespochybňuje, bremeno DPH z nákladov na vybudovanie siete širokopásmového pripojenia na internet znášal prijímateľ príspevku z EFRR, teda ministerstvo pre hospodársky rozvoj, a nie Infratel.
- 93 V odôvodnení 31 napadnutého rozhodnutia pritom Komisia konštatovala, že povinnosť zaplatiť DPH nevzniká v rámci „interných transakcií“, takže Infratel mohla uhradiť DPH z nákladov na vybudovanie siete širokopásmového pripojenia na internet namiesto ministerstva pre hospodársky rozvoj a mohla si ju následne odpočítať.
- 94 Podľa Komisie teda výdavky, ktoré tvorí DPH z nákladov na vybudovanie siete širokopásmového pripojenia na internet, nemajú povahu určitej finančnej záťaže pre prijímateľa príspevku z EFRR. Z toho podľa nej vyplýva, že DPH nie je oprávneným nákladom pre prijímateľa.
- 95 Po prvé je však potrebné konštatovať, že pojmy „interná transakcia“ a „interná spoločnosť“ sa nenachádzajú v smernici o DPH. Komisia sa tiež neodvolala na ustanovenia talianskych právnych predpisov týkajúcich sa DPH, v ktorých by boli také pojmy vymedzené alebo použité.
- 96 Zo všeobecnejšieho hľadiska Komisia nepreukázala, že Infratel nesmela – ako spoločnosť, ktorá je z právneho hľadiska oddelená od ministerstva pre hospodársky rozvoj – preniesť DPH na toto ministerstvo.

- 97 Po druhé, pokiaľ Komisia mala v úmysle odkázať na článok 11 smernice o DPH, je pravda, že v prvom odseku tohto ustanovenia sa uvádza, že každý členský štát môže považovať za jednu zdaniteľnú osobu osoby usadené na území toho istého členského štátu, ktoré sú síce právne nezávislé, ale súčasne vzájomne úzko prepojené finančnými, ekonomickými a organizačnými väzbami.
- 98 Také ustanovenie má pritom podmienenú povahu, pretože predpokladá prijatie vnútroštátnych ustanovení, ktoré upravia konkrétny rozsah úzkych finančných, ekonomických a organizačných väzieb medzi dotknutými osobami (pozri analogicky rozsudok zo 16. júla 2015, Larentia + Minerva a Marenave Schiffahrt, C-108/14 a C-109/14, EU:C:2015:496, bod 50). Okrem toho, ako tvrdí Talianska republika, pričom Komisia jej v tomto bode neprotirečí, možnosť, ktorú poskytuje uvedené ustanovenie, nebola v talianskej právnej úprave uskutočnená, pokiaľ ide o také subjekty, akými sú ministerstvo pre hospodársky rozvoj a Infratel, ktoré sú z právneho hľadiska dvoma samostatnými subjektmi.
- 99 Komisia teda v každom prípade nemohla konštatovať, že transakcie medzi spoločnosťou Infratel a ministerstvom pre hospodársky rozvoj boli uskutočnené medzi dvoma subjektmi, ktoré tvorili jednu zdaniteľnú osobu v zmysle článku 11 smernice o DPH, čo by umožnilo uvedenému ministerstvu preniesť DPH za vybudovanie siete širokopásmového pripojenia na internet na Infratel.
- 100 Po tretie je pravda, že – ako zdôrazňuje Komisia – rozhodnutie rozdeliť príjmy a výdavky medzi viaceré verejné subjekty v tom istom členskom štáte, ako aj medzi viaceré osoby zodpovedné za projekt nemôže zmeniť posúdenie oprávnenosti výdavkov, najmä výdavkov na DPH zaplatenú za realizáciu uvedeného projektu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2012, Maďarsko/Komisia, T-407/10, neuvverejnený, EU:T:2012:453, bod 32).
- 101 Stačí však konštatovať, že v prejednávanej veci by rozhodnutie talianskych orgánov nevyužiť služby spoločnosti Infratel nemalo vplyv na zaplatenie DPH ministerstvom pre hospodársky rozvoj, keďže Open Fiber by potom priamo vyfakturovala DPH za práce súvisiace s vybudovaním siete širokopásmového pripojenia na internet tomuto ministerstvu.
- 102 Okrem toho Komisia nepreukázala a dokonca ani netvrdí, že inštitucionálna štruktúra, ktorú talianske orgány použili pri realizácii veľkého projektu BUL, bola protiprávna vzhľadom na pravidlá stanovené smernicou o DPH, keďže spôsobuje, že konečné bremeno DPH znáša ministerstvo pre hospodársky rozvoj.
- 103 Druhý dôvod, z ktorého vychádza napadnuté rozhodnutie, založený na tom, že bremeno DPH za práce súvisiace s vybudovaním siete širokopásmového pripojenia na internet mala znášať jedine Infratel ako interná spoločnosť ministerstva pre hospodársky rozvoj, je teda tiež v rozpore s článkom 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013.

O treťom dôvode založenom na neutralizácii DPH z prác súvisiacich s vybudovaním siete širokopásmového pripojenia na internet prostredníctvom DPH vybratej z koncesných poplatkov za túto sieť

- 104 V odôvodnení 32 napadnutého rozhodnutia Komisia v podstate konštatovala, že koncesné poplatky za sieť širokopásmového pripojenia na internet, ktoré koncesionár platí spoločnosti Infratel, ktorá má postavenie verejného obstarávateľa, podliehajú DPH, ktorú koncesionár

priamo platí talianskej daňovej správe v súlade so schémou oddelenej platby. DPH splatná na vstupe za práce súvisiace s vybudovaním tejto siete je teda neutralizovaná prostredníctvom DPH vybratej na výstupe z uvedených poplatkov a z tohto dôvodu je teoreticky vratná.

- 105 V prejednávanom prípade je potrebné konštatovať, že tento dôvod, ktorý sa týka neutralizácie DPH z prác súvisiacich s vybudovaním siete vďaka DPH, ktorú Infratel získava z koncesných poplatkov, sa netýka ministerstva pre hospodársky rozvoj, ktoré je prijímateľom príspevku z EFRR na realizáciu veľkého projektu BUL. Taký dôvod teda nemôže preukázať, že toto ministerstvo je schopné podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH získať späť DPH, ktorú musí zaplatiť z faktúr zodpovedajúcich fáze budovania siete širokopásmového pripojenia na internet.
- 106 Zo spisu totiž vyplýva, že v priebehu prác súvisiacich s vybudovaním uvedenej siete Infratel mala zaplatiť len sumu bez dane, ktorá bola uvedená vo faktúrach zaslaných spoločnosťou Open Fiber, zatiaľ čo ministerstvo pre hospodársky rozvoj malo zaplatiť DPH uvedenú v týchto faktúrach priamo daňovej správe.
- 107 Okrem toho, ako uvádza Talianska republika, pričom Komisia jej v tomto bode neprotirečí, ministerstvo pre hospodársky rozvoj sa nepovažuje za zdaniteľnú osobu vzhľadom na činnosti alebo transakcie uskutočňované pri výkone inštitucionálnych funkcií, ako je realizácia veľkého projektu BUL, keďže tieto činnosti alebo transakcie uskutočňuje ako orgán verejnej moci v súlade s článkom 13 smernice o DPH, ktorý bol do talianskeho právneho poriadku prebratý článkom 4 decreto del Presidente della Repubblica n. 633 – Istituzione e disciplina dell'imposta sul valore aggiunto (dekrét prezidenta republiky č. 633, ktorým sa zavádza a upravuje daň z pridanej hodnoty) z 26. októbra 1972 (riadny doplnok k GURI č. 292 z 11. novembra 1972).
- 108 Ministerstvo pre hospodársky rozvoj preto nemalo možnosť odpočítať si DPH týkajúcu sa nákladov na vybudovanie siete širokopásmového pripojenia na internet za podmienok stanovených v článku 1 ods. 2 druhom pododseku smernice o DPH a v článku 19 ods. 1 dekrétu prezidenta republiky č. 633 z 26. októbra 1972.
- 109 Z listín založených v spise navyše nevyplýva, že ministerstvo pre hospodársky rozvoj by mohlo nepriamo, čo i len čiastočne, získať späť DPH, ktorú musí Open Fiber zaplatiť z koncesných poplatkov počas fázy prevádzkovania siete širokopásmového pripojenia na internet, takže by sa mohlo konštatovať, že toto ministerstvo nenesie skutočnú a konečnú záťaž vyplývajúcu z tohto výdavku.
- 110 V tejto súvislosti samotná okolnosť, že Infratel je spoločnosťou s verejnou kapitálovou účasťou, ktorú taliansky štát nepriamo vlastní a ovláda, nepostačuje na preukázanie existencie mechanizmu nepriameho vrátenia DPH v prospech ministerstva pre hospodársky rozvoj.
- 111 Aj za predpokladu, že taký mechanizmus by existoval alebo by sa mohol zaviesť medzi ministerstvom pre hospodársky rozvoj a spoločnosťou Infratel, výdavky na DPH, ktorú musí toto ministerstvo zaplatiť počas fázy budovania siete širokopásmového pripojenia na internet, v každom prípade možno vylúčiť z celkových nákladov oprávnených na príspevok z EFRR len pod podmienkou, že toto nepriame vrátenie DPH prostredníctvom spoločnosti Infratel je stanovené v talianskom právnom predpise týkajúcom sa DPH, čo Komisia ani len netvrdí.

- 112 V tejto súvislosti sa Komisia nemôže odvolávať na riešenie, ktoré Všeobecný súd použil v rozsudkoch z 20. septembra 2012, Maďarsko/Komisia (T-89/10, neuvěřený, EU:T:2012:451), a z 20. septembra 2012, Maďarsko/Komisia (T-407/10, neuvěřený, EU:T:2012:453).
- 113 Je pravda, že v týchto dvoch veciach Všeobecný súd zamietol žaloby o neplatnosť podané proti dvom rozhodnutiam Komisie, ktorým bola DPH vylúčená z výdavkov oprávnených na príspevky z EFRR a z Kohézneho fondu.
- 114 Po prvé sa však tieto dve rozhodnutia Komisie riadili najmä nariadením č. 1084/2006, ktorého článok 3 písm. e) – tak ako článok 7 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1080/2006 – vylučoval vratnú DPH z výdavkov oprávnených na podporu z Kohézneho fondu, pričom nebolo potrebné určiť, či mechanizmy vrátenia vyplývali z uplatnenia vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa DPH.
- 115 Po druhé v oboch veciach, na základe ktorých boli vydané rozsudky citované v bode 112 vyššie, prijímateľ zohľadnil jednotné finančné riadenie fáz budovania a prevádzkovania projektov, o ktoré išlo v týchto veciach, a uskutočnil analýzu nákladov a výhod, ktorá sa vykonáva v prípade projektov vytvárajúcich príjmy.
- 116 V prejednávacom prípade, ako bolo pripomenuté v bode 6 vyššie, podpora poskytnutá z EFRR na veľký projekt BUL predstavuje štátnu pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom, ako to vyplýva z individuálneho overenia potrieb financovania, ktoré vykonala Komisia v súlade s pravidlami uplatniteľnými v oblasti štátnej pomoci.
- 117 Ako pritom správne uvádza Talianska republika, z článku 61 ods. 8 nariadenia č. 1303/2013 v znení uplatniteľnom ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že pravidlá týkajúce sa operácií vytvárajúcich čistý príjem po dokončení sa nevzťahovali na operácie, v prípade ktorých podpora podľa programu predstavuje štátnu pomoc.
- 118 Napokon Komisia nepreukázala, že talianske právne predpisy týkajúce sa DPH stanovujú iné mechanizmy vrátenia DPH, než je právo na odpočítanie stanovené v smernici o DPH, ktoré by umožnili verejnoprávny subjektom, ako je ministerstvo pre hospodársky rozvoj, získať späť DPH, ktorú zaplatia ako koneční spotrebitelia.
- 119 Samotná okolnosť, že koncesné poplatky za sieť širokopásmového pripojenia na internet, ktoré platí koncesionár spoločnosti Infratel, ktorá má postavenie verejného obstarávateľa, podliehajú DPH, teda nemá vplyv na možnosť konštatovať, že ministerstvo pre hospodársky rozvoj skutočne a s konečnou platnosťou znáša výdavky na DPH z realizácie veľkého projektu BUL. Keďže Komisia nepreukázala, že toto ministerstvo mohlo získať tieto výdavky späť podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH, tretí dôvod, ktorý je uvedený v odôvodnení 32 napadnutého rozhodnutia, je tiež v rozpore s článkom 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013.
- 120 Z vyššie uvedeného vyplýva, že tri dôvody, z ktorých vychádza napadnuté rozhodnutie, sú v rozpore s článkom 69 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 1303/2013. Napadnuté rozhodnutie preto treba zrušiť bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné žalobné dôvody uvedené na podporu žaloby.

O trovách

- 121 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu sa účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, uloží povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom Talianskej republiky.
- 122 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré do konania vstúpili ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora)

rozhodol takto:

- 1. Vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2019) 2652 final z 3. apríla 2019, ktorým sa schvaľuje finančný príspevok na veľký projekt „Národný veľký projekt širokopásmové siete – nepokryté oblasti“, vybraný v rámci operačných programov „POR Abruzzo FESR 2014-2020“, „Basilicata“, „POR Calabria FESR FSE“, „Campania“, „POR Emilia Romagna FESR“, „POR Lazio FESR“, „POR Liguria FESR“, „POR Lombardia FESR“, „POR Marche FESR 2014-2020“, „POR Piemonte FESR“, „POR Puglia FESR-FSE“, „POR Sardegna FESR“, „Sicilia“, „Toscana“, „POR Umbria FESR“, „POR Veneto FESR 2014-2020“ a „Podniky a konkurencieschopnosť“ v Taliansku, sa zrušuje v rozsahu, v akom vylučuje náklady vynaložené prijímateľom na daň z pridanej hodnoty z financovania z prostriedkov Európskej únie.**
- 2. Európska komisia znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Talianskej republike.**
- 3. Česká republika a Španielske kráľovstvo znášajú vlastné trovy konania.**

da Silva Passos

Valančius

Reine

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 22. júna 2022.

Podpisy